

OBMAMIENIE (1) *sb n*

G sg obmami(e)nią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oszukanie, wprowadzenie w błąd: Kiedy nieumiłowáli prawdy/ przez którą byli Zbawieni: Przepuścił ná nie Bog/ moc obmamienia/ áby wierzyli Kłamstwu [*mittet illis Deus operationem erroris Vulg 2.Thess 2/10*] *GrzegŚm kt.*

Synonimy: obłądzenie, oszukanie, zwiedzenie.

Cf **OBMAMIĆ, OMAMIENIE**

MC